

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 4/1973-74
med anledning av landskapsstyrelsens fram-
ställning till Landstinget med förslag till
landskapslag om avloppsvattenavgift och till
landskapslag om ändring av landskapslagen
om reglering av byggnadsverksamheten.

Landstinget har inbegärt lagutskottets utlåtande över ovannämnda framställning. Med anledning härav får utskottet värdsamt anföra följande.

De förelagda lagförslagen är överensstämmande med rikets motsvarande den 13 juli 1973 givna lagar. I ändringen av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten bör dock observeras, att man i riket ålagt fastighetsägare att deltaga icke blott i kostnaderna för avloppsledning utan också i kostnaderna för anläggande av avloppsverk genom byggnadslagen. I landskapet har skyldigheten omfattat endast avloppsledning.

Den föreslagna lagstiftningen är också anpassad till det aktuella läget i landskapet. I Mariehamn har sålunda fastighetsägare på olika sätt redan erlagt kostnader för avloppsledning och på landsbygden har olika lösningar av avloppsfrågan genomförts. Då den föreslagna lagstiftningen avser att ålägga fastighetsägarna att bekosta den behandling av avloppsvatten, som envar förorsakar, bör givetvis en fastighetsägare, som redan deltagit i investeringskostnader beredas lättnad på grund härav.

Syftemålet med lagstiftningen är att anordna finansieringen av de åtgärder, som fordras för att rena avloppsvatten så att det kan ledas ut i vattendrag utan att orsaka skada på miljön. Någon definition på avloppsvatten ingår icke i lagförslaget. Av stadgandet i 1 § torde man dock kunna dra den slutsatsen, att med avloppsvatten avses allt det vatten, som måste avledas från fastighet, oberoende av om det är helt oskadligt för miljön eller måste renas genom mer eller mindre kostsamma åtgärder.

Kommunens rätt att kräva ersättning för sina åtgärder regleras genom angivande av de allmänna principerna för fastställande av anslutningsavgift och bruksavgift. De av fullmäktige antagna taxorna skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse. Utskottet har uppmärksammat detta stadgande, som utskottet finner i viss mån omotiverat. Utvecklingen synes numera gå mot minskad skyldighet för kommun att underställa beslut av sådant slag. Då det likväl kan vara

av behovet att landskapsstyrelsen åtminstone till en början övervakar kommunernas beslutsfattande i dessa frågor och då motsvarande stadgande också finnes i rikslagstiftningen, har utskottet icke velat föreslå ändring i detta avseende.

Uppenbarligen bör fullmäktiges beslut närmast innebära ett val mellan de alternativ som nämnas i 4 § beträffande anslutningsavgiften och bestämmande av de särfall, i vilka den allmänna principen om fastställande av bruksavgiften enligt vattenkonsumtion icke skall komma i fråga. Det slutliga beräkandet av avgifternas belopp och deras debitering skall ankomma på kommunens styrelse eller annan kommunal myndighet. Vid planering av industriell verksamhet eller annan sådan verksamhet, som påkallar speciella anordningar för behandlingen av avloppsvattnet, torde det vara vanligt att överenskommelse träffas om principerna för avloppsvattenavgifterna redan innan företaget vidtager med anläggningsarbetena.

Utskottet har omfattat förslaget till landskapslag om avloppsvattenavgift utan ändringar. I landskapslagen om ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten har redaktionella ändringar föreslagits i lagens rubrik, 143 § och slutstadgandet.

Med hänvisning till det anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga landskapslagen om avloppsvattenavgift oförändrad, samt

att Landstinget måtte antaga landskapslagen om ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten med följande ändringar:

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten

143 §.

Tomtägares skyldighet att ersätta kostnaderna för anläggning av gata skall avgöras enligt tidigare stadganden, därest landskapsstyrelsen genom beslut, som fattats innan denna lag trätt i kraft och som vinner laga kraft, fastställt beslut om tomtägares ersättningskyldighet och de i landskapsstyrelsens beslut avsedda gatorna före denna lags ikraftträdande upplåtits för allmänt begagnande. Beträffande ersättningen gäller dock härvid stadgandena i (utesl.) 89 § 1 mom., 90 § 1 och 2 mom. samt 91 § 3 och 4 mom. denna lag.

-3-

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1974.

Beträffande sådan ersättning till kommun för byggande av allmän avloppsledning, om vars betalning kommunens styrelse fattat beslut före denna lags ikraftträdande, iakttages tidigare stadganden och med stöd av dem i byggnadsordning utfärdade bestämmelser.

Enligt tidigare gällande stadganden skall även avgöras tomtägares skyldighet att erlagga ersättning för kostnaderna för anläggning av avlopp, om landskapsstyrelsen genom beslut, som fattats före den 1 januari 1960 (utesl.) och som vunnit eller vinner laga kraft, fastställt beslut angående tomtägares ersättningsskyldighet och de i landskapsstyrelsens beslut avsedda avloppen byggts före nämnda tidpunkt.

Mariehamn, den 20 november 1973.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Dahlman, viceordförande Olof Jansson samt ledamöterna Bengtz, Salmén och Sundblom.